

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 44.

Tredie Session.

15de Møde.

Løverdagen den 1ste November.

(Fortf.)

Krieger: Naar jeg tillod mig at gjøre opmærksom paa, at Formen var mig aldeles ligegyldig, saa var det, fordi der forekom mig at være Grund til at fremhæve det, eftersom Spørgsmaalet her synes blot at dreie sig om Formen. Derfom den ærede Formand vilde paa egen Haand, efter at have confereret med Confeilspræsidenten eller Udenrigsministeren, bestemme en Dag, da det Spørgsmaal, om Forhandlingen skulde finde Sted i et offentligt eller i et hemmeligt Møde, kunde blive afgjort, mener jeg, den ærede Forslagsstiller vilde tage sit Forslag tilbage. Derfom den ærede Formand derimod ikke vil gjøre dette, eller Ministeriet ikke vil opfordre den ærede Formand til at gjøre det, troer jeg, at selv de Medlemmer, som hidtil have talt imod Forslaget, ville erindre, at vi maae søge at overvinde den formelle Vanskelighed, for at kunne komme til en Afgjærelse af Sagen.

Formanden: Ja, jeg troer nu at forstaae den ærede Talers Mening bedre end før. Jeg skal da hertil erklære, at jeg ikke af egen Drift vil beramme et saadant Møde; thi det forekommer mig, at naar der her i Salen er fremkommet Forslag til, at Thinget, i Genhold til det samme gjorte Tilbud, beslutter at opfordre Ministeriet til nu at fremkomme med yderligere Meddelelser, saa vil det være det Naturligste og Simpleste, at Thinget selv udtaler, at det ønsker disse yderligere Meddelelser.

Udenrigsministeren: Ministeriet har fra sin Side aldeles Intet imod at opfylde det Tilbud, som det selv har gjort. Ministeriet har forinodet, at Thinget, efter at have gjen-

nemgaaet de Dplysninger, som ere det meddeelte, kunde ønske en saadan nærmere Udvikling, som ikke har kunnet indføres i de skrevne Meddelelser. Denne Udvikling og de yderligere Dplysninger, der maatte attraaes, er Ministeriet rede til at give paa den Maade, som det har tilbudt, nemlig i et hemmeligt Møde, just fordi Ministeriet ønsker at tale uforbeholdent. Forsaavidt angaaer hvad Tid det skal stee, da er Ministeriet villigt til at underkaste sig Thingets Bestemmelse i saa Henseende. Videre har Ministeriet ikke tilsigtet.

Grundtvig: Det synes da aabenbart at følge af den ærede Ministers Udtalelse, at hverken han eller Ministeriet i det Hele har villet oppebie nogen saadan Beslutning, som vi her opfordres til at tage, og altsaa seer jeg ikke rettere, end at den nu ogsaa efter Ministerens egen Udtalelse er aldeles overflødig og upassende.

Monrad: Det lader til, at man særdeles nødig vil indlade sig i en Samtale med Regjeringen, eller af Regjeringen modtage de yderligere Dplysninger, den har tilbudt at meddele, saafremt Thinget maatte ønske det. Jeg for mit Vedkommende kan nu rigtignok ikke andet end undre mig noget over Ministeriets Tvivl om, hvorvidt Thinget ønsker at modtage disse eller ikke, idet jeg nemlig troer, at Ministeriet meget vel kunde gaae ud fra den Forsætning, at vi ønske at erholde en saadan nærmere Meddelelse. Men Sagens Stilling er nu engang denne: Regjeringen har sagt, vi skulle meddele Eder Dplysninger, derfom I ønske det. Det er altsaa et Spørgsmaal, som er stillet til Thinget, og dette Spørgsmaal besvare vi bekræftende derved, at vi stemme for det her gjorte Forslag. Derfom der nu er Noget, som ikke ønsker at modtage disse Dplysninger, saa vil han naturligvis stemme imod Forsla-